

BULLETÍ 50





DIA SENSE NIT

International RoverWay a Islàndia. Estiu 2008

2n premi. Categoria Reportatge "V edició Premis Objectius". AE Sant Jordi de l'Olleria

«Como alcalde vuestro que soy, os debo una explicación, y esa explicación que os debo, os la voy a pagar...»

Pepe Isbert en el paper de Don Pablo, alcalde de Villar del Río en «Bienvenido Mr. Marshall» 1953, Luis García Berlanga



Quan posarem en marxa aquest Butlletí (novembre de 2008, fa ja quasi 10 anys) com a canal de comunicació de la Fundació Scout Sant Jordi amb els seus socis, amics, col·laboradors i, a poc a poc, amb la resta de l'escoltisme a la Comunitat Valenciana, l'idearem com a eina de treball.

Per tal de mantenir assabentats els escoltes de què anàvem fent, dels nostres projectes i il·lusions, dels nostres afanys i, un poc també, per a reflectir, d'alguna manera, l'acollida que la Fundació tenia al món scout al territori, la resposta de l'escoltisme actiu a la nostra activitat: Premis Sant Jordi, Emili Beüt i Objectius, sopars de Sant Jordi, treballs de posada en marxa dels Centres Scouts —primer, del Centre Scout Serra Calderona, del Centre Scout Casa Oráa, després—, de les Trobades d'Antics amb els mallorquins i els catalans, de les Juntes de Col·laboradors, etcètera.

I, així, hem fet servir aquest Butlletí com a eina de transferència interna —en el sentit de què només està dirigida a l'escoltisme— d'informació.

La Fundació és, però, més ambiciosa en els seus objectius i vol arribar a una coneixença més ampla d'allò que és l'escoltisme, obrint-se a la societat i transmetent els valors i l'essència de l'escoltisme com a fórmula per a obtenir coneixement, reconeixement, valoració i adhesió al fet de l'escoltisme al territori de la Comunitat Valenciana.

Per això, des del Consell de Redacció del Butlletí, ens hem plantejat, per a commemorar aquest número 50 de la nostra revista digital, polsar l'opinió d'algunes persones i personalitats rellevants de la societat valenciana i demanar-los una petita reflexió sobre l'escoltisme, el que fem, el que pretenem, el que volem.

La tria ha estat, com no podia ser d'altra manera, una mica subjectiva i parcial i, és clar, les persones podrien haver estat altres. De fet, hi ha hagut alguna que ha declinat la invitació per qüestions laborals, personals o d'altra índole. Volíem, però, que hi hagués un mínim de representació de les tres opcions de l'escoltisme: l'opció educació o persona, l'opció país i l'opció fe.

Moltes gràcies a tots els que heu accedit a participar-hi: al M.H. President de la Generalitat, Ximo Puig, a l'Hble. Conseller d'Educació, Investigació, Cultura i Esport, Vicent Marzá, al Rvd. Bisbe Auxiliar, Arturo Ros, a la Dra. Petra Maria Pérez, al President de la FEV, Ignacio Mora i al President del MEV, Ivan Guimerà. Els seus texts són, d'alguna manera, un reflex d'allò que la societat, en general, coneix de l'escoltisme —i eixim prou ben parats, al nostre parer—. Gràcies per la seua paciència davant la nostra insistència. El resultat, sembla, paga la pena.

Amb aquest #50Butlletí, farcit de col·laboracions ben interessants, farem, alhora, una bona tasca de difusió de la nostra activitat scout i aconseguirem, de segur, un millor coneixement d'allò que ens apassiona i pel que dediquem tantes hores de formació, de preparació, de treball i dedicació als xiquets i les xiquetes valencians; perquè arriben a ser bons ciutadans -i ciutadanes- i millors persones, amb els valors que tots i totes compartim.

*El Comité de Redacció del Butlletí.
València, juny de 2018*



TOTS A UNA

Ier premi. Categoria Reportatge "VI edició Premis Objectius". AE Alezeya de Massamagrell



Nous horitzons per l'escoltisme valencià

Ximo Puig. *M.H. President de la Generalitat*

En una societat com la nostra, complexa i diversa, són imprescindibles les iniciatives dirigides a crear àmbits de relació, d'integració i de cohesió que superen l'individualisme i la fragmentació. La Comunitat Valenciana ha segut històricament oberta i acollidora, i són molts els àmbits on es manifesta la seua vocació integradora.

Potser per això l'escoltisme va tenir entre nosaltres una ràpida implantació des dels seus inicis, fa ja dècades. Des d'aquells primers moments, moltes generacions de valencians han participat del moviment scout i han forjat la seua personalitat amb els valors positius que han adquirit durant anys de convivència, de contacte amb la natura i d'aprenentatge.

A hores d'ara, la implicació col·lectiva, la voluntat de impulsar projectes amb els altres és més necessària que mai. L'amenaça de la intolerància, dels discursos excloents i fanàtics, de la xenofòbia o de l'odi no ha desaparegut, tot el contrari. Pertot arreu podem observar situacions preocupants o fets que ens avergonyeixen, dins i fora de les nostres fronteres, fins i tot molt a prop de nosaltres.

Front això els scouts, des de la seua fundació, han lluitat per una societat més justa i cohesionada de la manera més potent i efectiva, treballant amb les xiquetes i els xiquets, compartint el seu procés de maduració i desenvolupament i oferint-los la possibilitat de ser millors, de conèixer el nostre entorn natural i participar en projectes suggestius i compartits.

La voluntat de construir eixa societat avançada que volem amb les aportacions de tots, sense excepció, és un dels grans eixos que articula l'activitat dels scouts. Es compten per milers les valencianes i els valencians que han fet seu l'ideari del moviment escolta i tots coneguem el seu caràcter incansable i entusiasta, posat de manifest en algunes de les múltiples iniciatives que han posat en marxa i que tiren endavant en qualsevol poble o ciutat de la Comunitat Valenciana.

El butlletí que serveix com a mitjà de comunicació entre els membres del moviment scout arriba a la seua edició número 50, i ho fa amb una edició especial que passa revista a tot allò que s'ha fet al llarg dels darrers anys, però que no és un exer-

cici de nostàlgia, tot el contrari. Els scouts valencians miren cap al futur, i ho fan amb esperança i optimisme, conscients del potencial de transformació de les noves generacions i de la vigència dels valors que comparteixen.

Per això al butlletí trobareu molt de futur, molts projectes que estan en marxa o que estan encara prenent forma. Hi ha moltes iniciatives que van prenent cos i convertint-se a poc a poc en realitats tangibles. Hi ha molta il·lusió, moltes ganes de fer coses, d'arribar a més persones, d'oferir nous al·licients i de contribuir a la consecució de grans objectius compartits.

El seu caràcter apartidista però al mateix temps involucrat amb la realitat de la nostra societat; la seua voluntat integradora per damunt de creences, procedències o cultures; el seu afany per oferir instruments per desenvolupar les potencialitats de cada persona o la seua sensibilitat envers els problemes mediambientals fan de l'escoltisme un moviment amb un gran futur a la Comunitat Valenciana.



COMPARTINT

Ier premi. Categoria Artística "VII edició Premis Objectius". AE Sant Jordi de l'Olleria



El dret a l'oci educatiu

Mónica Oltra. *H. Vicepresidenta de la Generalitat i Consellera d'Igualtat i Polítiques Inclusives*

L'oci com ho coneixem actualment és un dret que hem anat guanyant en els últims anys però és un concepte que ha anat variant al llarg de la construcció de la societat occidental fins al moment que ara vivim. Per a Aristòteles era una manera d'aconseguir la felicitat, passats alguns segles suposava un privilegi que només podien gaudir la classe social privilegiada per considerar-se alliberades de la submissió del treball i, posteriorment, s'ha vinculat l'oci a la improductivitat.

Els avanços socials aconseguits en el segle passat van permetre incorporar el dret a l'oci en la Declaració Universal de Drets Humans: «Tota persona té dret al descans, gaudir del temps lliure, a una limitació raonable de la durada del treball i a vacances periòdiques pagades». Perquè ens fem una idea de la seua importància, comparteix espai amb articles que fixen que tot individu «té dret a la vida, a la llibertat i a la seguretat de la seua persona».

Aquells i aquelles joves que formeu part de la família scout viu de manera natural aquest dret universal en la vostra evolució personal, des

de que sou 'Llops' fins al 'Envio', a través d'una educació en valors que empra el joc i l'oci per a desenvolupar les àrees de coneixement d'un mateix, de relació amb els altres, amb l'entorn i la naturalesa, de prestació de servei a la societat, així com de creixement espiritual.

Sent conscient que les persones tenim dret a l'oci des de xicotets i la importància que té en la nostra preparació per a la vida adulta, la Conselleria d'Igualtat i Polítiques Inclusives que dirigisc ha impulsat, amb la vostra ajuda, la Llei de polítiques integrals de joventut que té per objecte reconèixer les activitats que es realitzen en el temps lliure des del punt de vista de l'educació no formal, fomentar la participació o impulsar la intervenció dels joves en la vida pública.

Un dels objectius clars del nou Govern valencià, concretat en aquesta Llei i a través de l'Institut Valencià de la Joventut (IVAJ), és la col·laboració d'associacions com els scouts que dia ha dia exerciu la coresponsabilitat de les persones joves, amb la finalitat de garantir que puguen definir i construir el seu projecte vital individual i col·lectiu com a membres

d'una comunitat. A més, sou exemple de construcció d'una societat inclusiva, on tots els espais són de tots, on ningú queda fora, on tots tenen la seua 'Patrulla'.

En aquest govern del que forme part, que té una mica d'aqueix esperit scout, hem iniciat fa dos anys una 'aventura' per a tractar de deixar el món un poc millor de com ho trobem. El vostre exemple de treball en equip, els vostres valors, la vostra disposició al servei és una guia en aquest viatge cap a Ítaca.

Bona caça.



FOLLOW ME

2n premi. Categoria Artística "V edició Premis Objectius". AE Sant Jordi de l'Olleria

L'escoltisme com a transformador del temps lliure

Vicent Marzà i Ibañez. *H. Conseller d'Educació, Investigació, Cultura i Esport de la Generalitat Valenciana*



Des de temps immemorials, totes les societats han fet grans esforços per transmetre aquells elements de la cultura pròpia que s'han considerat valuosos o desitjables. Fruit d'aquest esforç han aparegut diferents institucions educadores, entre les que destaquen els sistemes escolars públics com el major esforç que fan les societats per aconseguir transmetre cultura. Transmetre o transformar cultura, donat que l'educació en té de les dues dimensions.

Algunes persones varen observar a finals del XIX que el sistema educatiu no era suficient per abastir aqueix objectiu, que els sistemes oficials d'avaluació de coneixements deixaven fora a molts jòvens i que calia fer esforços educatius en una altra direcció. Varen entendre que tota la societat ha d'estar involucrada en els processos educatius, que calia canviar i renovar les metodologies i que el temps lliure també era un espai d'aprenentatge i creixement.

I és ací on l'escoltisme ha sigut i és un dels màxims exponents. Amb la convicció de que els jòvens adolescents tenen grans possibilitats de creixement i millora, i amb la intuïció que el temps lliure és l'àmbit des d'on treballar, l'escoltisme apareix a principis del segle XX per posar en marxa una metodologia, unes accions i un recurs al servei de la formació dels jòvens.

Hui en dia tots assumim que el temps lliure és, per una banda, un espai per al descans i el divertiment però, al mateix temps, també és un àmbit per al desenvolupament i l'aprenentatge. Aquesta concepció del temps lliure no ha sigut la concepció històricament dominant. La gran aportació de l'escoltisme consistix a haver contribuït de forma decisiva a transformar la concepció social del temps lliure, dotant-lo de contingut educatiu i transformador. La pedagogia de l'oci té les seues arrels i una de les seues grans expressions en aquest moviment. I el concepte d'educació permanent enllaça absolutament amb aquesta idea.

Una vegada definit el temps lliure com espai educatiu, cal omplir-lo de contingut. I el contingut educatiu de l'escoltisme sempre ha estat relacionat amb el creixement de l'autonomia personal i amb la responsabilitat social i mediambiental. Creixement personal perquè l'escoltisme treballa la persona de manera integral: les acampades, els campaments, les eixides a la natura, els projectes grupals, les activitats de progressió personal, les danses, els tallers, els jocs... són ferramentes per a promoure l'educació en valors i la formació de persones íntegres, autònomes i responsables. I dins d'eixa educació integral, l'escoltisme ha sigut i és una escola de democràcia i ciutadania: els projectes col·lectius definits per consens grupal, la participació i coresponsabilitat en el des-

envolupament d'aquests projectes, la implicació en el territori i l'entorn, l'educació mediambiental, les iniciatives en favor de la natura... accions totes que conformen personalitats compromeses amb allò públic.

En les societats occidentals on domina l'individualisme és una obligació i una necessitat educar en la comprensió que l'ésser humà és un ser social i comunitari, que viu i es desenvolupa en comunitat i què, per tant, ha de contribuir activament al desenvolupament del cos col·lectiu. I eixa tasca la compleix en gran manera el moviment escolta.

Les imatges de l'escoltisme, a vegades reals i a vegades estereotipades, formen part del nostre imaginari social però, més enllà dels fulards i els bordons, descobrim un moviment que pretén aportar el seu granet d'arena a la construcció d'un món millor. Una institució que es renova, que abandona ferramentes del passat que no li servixen per construir-ne de noves, amb el màxim respecte a la seua tradició però sabent que la seua finalitat és educar. Educar ciutadans i ciutadanes actives que, com diria el seu fundador, tracten de deixar aquest món en millors condicions de com el trobaren. Per a aquest objectiu, sempre tindran al costat a l'administració educativa que represente. Enhorabona pels vostres 50 números. I molts encerts per al futur.

El Escultismo: escuela de ciudadanía democrática en Valencia

Petra María Pérez Alonso-Geta. *Universitat de Valencia*

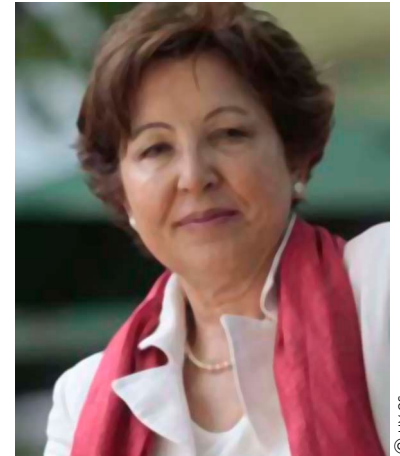
Los contextos donde niños y jóvenes se socializan y educan, configuran fuertemente su formación y su vida. En estos contextos, aprenden altruismo o violencia, aprenden inclusión y aceptación de la diferencia o a generar la imagen del “otro” como enemigo, aprenden a cooperar o a ir a la suya. Aprenden, en definitiva, virtudes cívicas y comportamientos social y emocionalmente competentes o no; porque todos ellos son biológicamente posibles, en el ser más libre e indeterminado de la naturaleza. Estas virtudes cívicas y competencias básicas, son como veremos signos de identidad del Escultismo y la garantía del desarrollo cívico y social de la ciudadanía democrática. Porque, la democracia no es un punto de llegada, sino de partida... de hacer democracia.

La democracia como forma de gobierno es un “procedimiento” de producción del derecho. El proceso democrático del estado constitucional, democrático, post-secular y neutral en nuestra cultura occidental es el que soporta, toda la carga de legitimación. Sin embargo, la participación política, el procedimiento democrático, no pueden garantizar que la sociedad en su conjunto no “descarrile”. Esta sociedad, bien podría resquebrajar los lazos democráticos y agotar el tipo de solidaridad, en el que se apoya el estado democrático. Lo que conduciría, como señalaba Böckenförde, a que los ciudadanos guiados por el propio interés, utilicen sus derechos subjetivos como armas de unos contra otros. La libre elección democrática no excluye motivaciones radicales y desestabilizadoras. (Habermas).

Las leyes del estado son normas que tienen frecuentemente un “contenido moral”, sin embargo, la norma moral no puede llegar a identificarse con la

prescripción legal. No es posible por ley hacer realidad en los ciudadanos la “*areté*”, la virtud que caracteriza, por ejemplo, la solidaridad o la protección desinteresada de medio. La virtud no es exigible por vía legal. Sin embargo, para la vida en una gran democracia es absolutamente necesaria la adquisición de “virtudes” cívicas y competencias sociales en el proceso de socialización y educación de los ciudadanos, que constituirán lo que se podría llamar, en palabras de V. Camps, “la estructura moral de la democracia”, porque sin normas morales no es posible la convivencia en paz ni el respeto de las libertades de todos. Es necesario que los ciudadanos *sepan*, tengan conocimiento democrático y *hagan* democracia. Lo que nos lleva, a plantear la necesidad de promover el aprendizaje cívico moral de la ciudadanía; dado que, el estado democrático no es algo natural al ser humano, sino un consenso sobre los valores ético-políticos de la libertad y la igualdad para todos. Es una invención histórica particular para la gobernanza y la toma de decisiones en condiciones de pluralidad. Surge así, como abordar la formación en la ciudadanía de una identidad que tiene que ver con los derechos y deberes ciudadanos. Es decir, con la participación social y política y la toma de decisiones colectivas propios de la sociedad civil.

La idea de “sociedad civil” hace referencia a ciudadanos responsables, autónomos, preparados para ejercer las libertades individuales y el dominio personal. Individuos con conciencia de sus derechos y sentido de tutela ante cualquier arbitrariedad; desde la posesión de derechos sociales, civiles y políticos, pero también desde la obligación de cumplir con los deberes ciudadanos, con independencia de su credo o cosmovisión. La pregunta aquí es ¿cómo promover el necesario desa-



© UVES

rollo cívico? y que contextos promueven el mismo

En la formación de la ciudadanía democrática necesitamos del *saber* del *eidos*, pero también del *ethos*. Educar para que sean capaces de captar y asumir los valores democráticos inherentes a una gran democracia y *hacer*, poner los medios para hacer realidad esos valores, generar los hábitos y costumbres propios de la misma. El interés actual de la formación de la ciudadanía como aquí se entiende, sin duda tiene que ver con ambos elementos, pero va más allá. Tiene que ver por una parte, con el aprendizaje cívico entendido como un proceso de adquisición de los conocimientos y disposiciones necesarios para llevar a cabo la identidad social democrática, o dicho de otra forma, socializar a los recién llegados en el orden sociopolítico existente a fin de convertirlos en buenos ciudadanos; y de otra, comprometerse con la búsqueda de lo que podríamos llamar una “profundización en la mejora democrática”. Se trataría de aprender de la ciudadanía actual y a partir de esa experiencia, hacer una reconfiguración y profundización de identidades democráticas y subjetividades. Pensar en la democracia como un proceso continuo e interminable de mejora de la misma.

Hacer democracia atendiendo a las actitudes y valores que permiten el avance democrático, a la vez que erradicar

las creencias y comportamientos que cercenan la verdadera democracia. Nos referimos a autonomía y a libertad; a solidaridad frente al individualismo; a confianza interpersonal y empatía frente al “otro considerado como enemigo”. El diferente, el adversario político o ideológico, no es un enemigo, sino alguien con quien hay que colaborar para conseguir el bien común. Surgen aquí, dos formas complementarias de abordar la ciudadanía, entendida como una **identidad social** que hace referencia al papel del ciudadano y su participación en la vida social, y como una **identidad política** de participación y búsqueda del bien común, desterran-

do la imagen del otro como enemigo, que fue adaptativa en la época tribal, pero es un lastre para cualquier gran democracia.

Pues bien, el Escultismo y su Fundación, basada en los principios del escultismo y creada para la promoción de la infancia y la juventud Valenciana, es una escuela de sociabilidad y compromiso con la naturaleza, que hace suya la formación para el **saber** y el **hacer democracia** con valores como la **libertad** y su correlato la **responsabilidad**, **el altruismo y la solidaridad con los demás y el medio**; al tiempo que con la **acción y vida social** en

sus múltiples vertientes. Promueve así mismo la **identidad social y política**, con valores de **compromiso**, de **participación**, de **confianza interpersonal** y **respeto** al otro. No en vano como a modo de principio programático se señala: “*Creemos en la educación en valores como un medio para hacer crecer a las personas y que el día de mañana sean ciudadanos comprometidos con su entorno y sociedad. Educamos para la transformación social.*”

Es en suma, un contexto privilegiado que promueve el desarrollo cívico y moral de la ciudadanía democrática Valenciana.



COMPARTIM

2n premi. Categoria Artística “IX edició Premis Objectius”. AE Sant Joan de Massamagrell



CONSTRUIRE LA FE
AE Alezeya de Massamagrell



MOLTES GRACIES !!!

Arturo Ros. *Obispo Auxiliar de Valencia*

SÍ, ¡muchas gracias! Gracias por lo que sois y por lo que hacéis. La gratitud ensancha el corazón y purifica el alma. La gratitud nos hace más sensibles y más cercanos a los demás. Ser agradecidos, vivir agradecidos, es actitud esencial de la vida cristiana y de todos los que formáis esta gran familia Scout.

Cuando vivimos agradecidos nuestra alegría es contagiosa y también comprometedor, pues esa experiencia feliz se convierte en deseo de que los demás también lo sean, de reconocer los dones que Dios nos regala cada día, de admirar y bendecir la Creación y de luchar, con firmeza, para que nuestra sociedad, nuestro mundo sea un poco mejor cada día, estando siempre abiertos a lo nuevo... así nos lo recuerda el Papa Francisco: *"Dios siempre es novedad, que nos empuja a partir una y otra vez a desplazarnos para ir más allá de lo conocido, hacia la periferias y las fronteras. Nos lleva allí donde está la humanidad más herida y donde los seres humanos, por debajo de la apariencia de la superficialidad y el conformismo, siguen buscando la respuesta por el sentido de la vida. ¡Dios no tiene miedo! ¡No tiene miedo! Él va siempre más allá de nuestros esquemas y no teme las periferias. Él mismo se hizo periferia. Por eso, si nos atrevemos a llegar a*

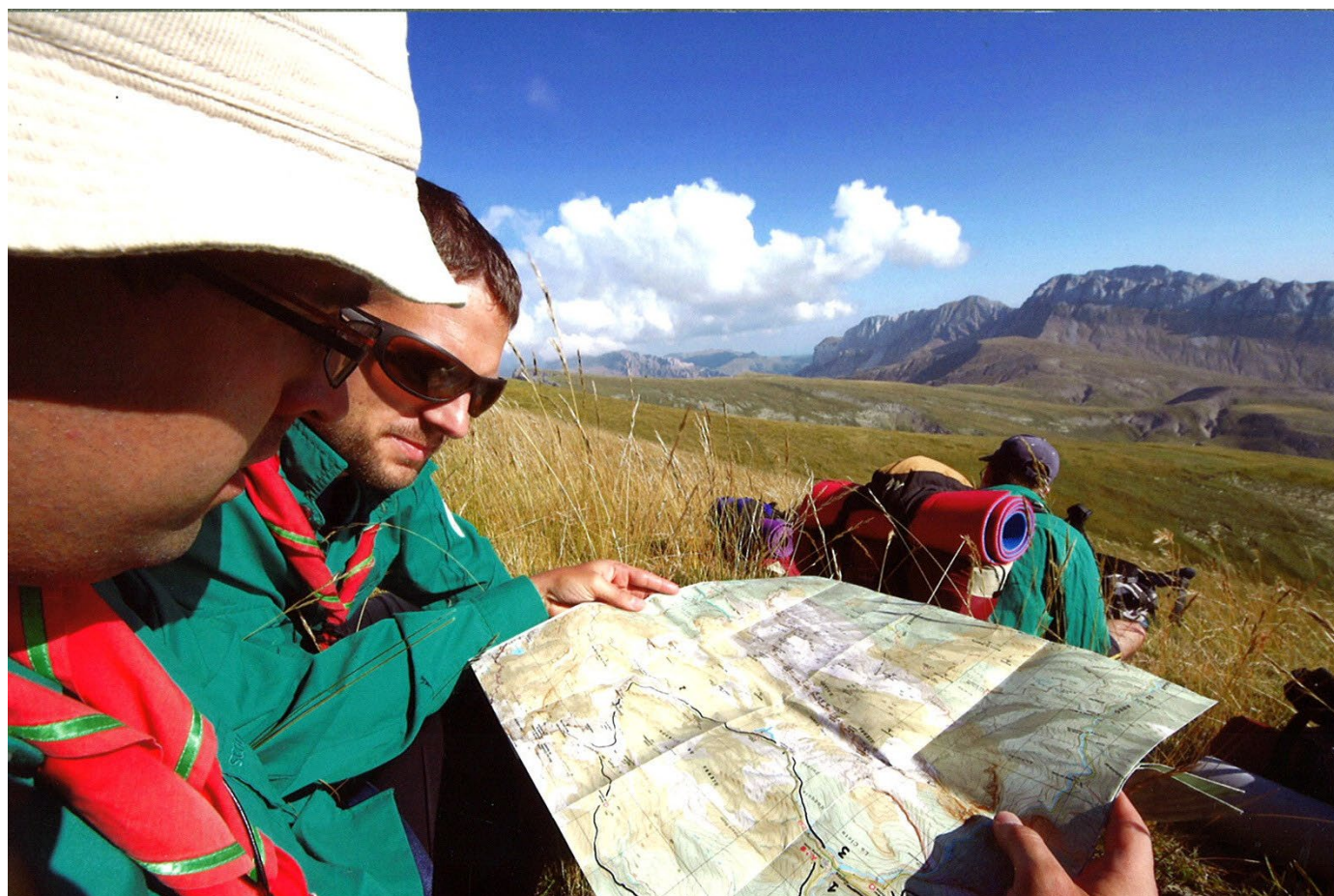
las periferias, allí lo encontraremos, él ya estará allí. Jesús nos primerea en el corazón de aquel hermano, en su carne herida, en su vida oprimida, en su alma oscurecida. Él ya está allí." (GE 135)

Hacéis una gran labor, tenéis una gran misión. Os animo a no desfallecer. Este mundo, tan acomodado y curiosamente, lleno de vacíos, necesita vuestro testimonio y vuestra labor viviendo gozosamente el Evangelio y haciéndolo realidad en vuestra tarea educativa. **Sed valientes**, no os quedéis esperando, salid a buscar. **Sed acogedores**, abrid vuestras puertas a quien os llame, acogedores siempre, acogedores con todos. **Sed fieles** a lo que os compromete el "ser Scouts" y a la misión a anunciar la alegría del Evangelio. **Sed profetas**, para anunciar buenas noticias y para denunciar las injusticias y las constantes faltas de respeto y agresiones a la vida y a la naturaleza. **Sed alegres**, necesitamos muchas sonrisas y muchos rostros amables. Y, sobre todo, **sed testigos**. El testigo es amigo y se os urge a mostrar con vuestras vidas la amistad con Jesucristo y con todos vuestros hermanos.

Os felicito por vuestra labor y os animo a seguir caminando, la tarea es inmensa, tal vez difícil, pero es

apasionante y un buen Scout no se rinde nunca. Que el Señor os colme de bendiciones y gracias por ser una parte tan importante de esta querida familia diocesana: *"Pidamos al Señor la gracia de no vacilar cuando el Espíritu nos reclame que demos un paso adelante, pidamos el valor apostólico de comunicar el Evangelio a los demás y de renunciar a hacer de nuestra vida cristiana un museo de recuerdos. En todo caso, dejemos que el Espíritu Santo nos haga contemplar la historia en la clave de Jesús resucitado. De este modo la Iglesia, en lugar de estancarse, podrá seguir adelante acogiendo las sorpresas del Señor"* (GE 139)

Un abrazo a todos. ¡Hasta pronto!



LA PREPARACIÓN, EL 90% DEL ÉXITO

1er premi. Categoria Reportatge "VII edició Premis Objectius". AE Alezeya de Massamagrell

Una forma de vida

Ignacio Mora. *President de la Federació d'Escoltisme Valencià*



L'escoltisme és un moviment que promou la transformació social mitjançant l'educació de xiquets i xiquetes perquè el dia de demà siguin agents actius en la societat. Aquesta és la missió que ens defineix, i en canvi es queda curta per fer entendre la dimensió d'allò que fem des del moviment escolta.

Som més de 40 milions de persones al món implicades en la construcció d'una societat més justa, igualitària i sostenible. Al territori valencià, més de 5000 joves que es reuneixen cada dissabte per desenvolupar projectes, aprendre i créixer sota els valors de l'escoltisme, amb l'acompanyament de més de 1300 educadores i educadors que de forma voluntària dediquen el seu temps al seu agrupament escolta, als seus xiquets i xiquetes, perquè entenen que l'educació és l'eina clau per a la transformació social. Una tasca de voluntariat pedagògic encomiable que està calculat que estalvia a les administracions públiques més de 13 milions d'euros.

Som persones compromeses, que ens impliquem en el nostre entorn més proper, treballant junt amb entitats i col·lectius per millorar el que

ens envolta. Som persones que gaudeixen, respecten i cuiden la natura, ja siga eixint d'acampada a la muntanya per entendre com funciona el nostre ecosistema i entorn, fent neteja de platges o fent voluntariat de prevenció d'incendis. Som persones que lluiten per la justícia social i per la igualtat de les persones, i que fem de la indignació motor de canvi. Som, en definitiva, persones que fem d'un mètode educatiu com és el mètode escolta, una forma de vida, una raó de ser basada en construir un món millor per ser una societat millor, i en ser persones felices fent felices a les demés.

L'escoltisme és una eina clau per la transformació de la societat valenciana, una opció educativa potent i transformadora, que volem que poc a poc pugui arribar a més gent en més municipis. Per fer això possible, és necessari el recolzament de les administracions públiques, que han d'entendre el potencial d'aquest moviment i facilitar el nostre treball, generant sinèrgies, i aprofitant el seu altaveu per donar a conèixer l'escoltisme com a opció.

Des de la Federació d'Escoltisme Valencià i els prop de 70 agrupa-

ments escoltes que hi formen part de la mateixa en diferents municipis de la geografia valenciana a través de les tres associacions membre: Scouts de Alicante, Moviment Escolta de Valencià i Scouts de Castelló, intentem posar el nostre gra de sorra per fer possible aquesta tasca: amb recursos, eines pedagògiques, formació, i generant espais de convivència i treball per fer veure que l'escoltisme és una acció local amb un impacte global, que diferents persones en diferents llocs fent xicotetes coses poden canviar el món.

La nostra tasca continua; el nostre camí cap a Ítaca, també. Sabem que allò que perseguim és llunyà, difícil, una utopia. Però això no fa més que donar-nos més força i més raons per fer escoltisme dia a dia. Esperem que eixe camí ens trobem, cada vegada, més persones amb inquietud per compartir aquesta forma de vida que pretén fer d'aquest món un lloc millor cada dia.

"La utopía está en el horizonte. Camino dos pasos, ella se aleja dos pasos y el horizonte se corre diez pasos más allá. ¿Entonces para que sirve la utopía? Para eso, sirve para caminar."

Eduardo Galeano



ESCOLTA CABRA

2n premi. Categoria Reportatge "VII edició Premis Objectius". AE Sant Joan de Massamagrell



El pròxim 24 de novembre, el Moviment Escolta de València complirà 60 anys

Iván Guimerà Palacios. *President del Moviment Escolta de València*

60 anys en els quals, generació després de generació de scouts, hem complit amb el nostre compromís de transformar la societat valenciana. A través del nostre mètode educatiu i guiats per la figura de Jesús de Natzaret, hem acompanyat a molts dels xiquets i joves que avui són persones adultes, lliures, crítiques i amb capacitat per a transformar València.

En cada barri, poble i ciutat en la qual els scouts duem a terme les activitats, els nostres joves són part activa del canvi que generem en la societat valenciana. Els ensenyem —a través del joc, la vida en la Natura i en el servei als altres— a implicar-se en la construcció d'un món millor.

Avui, en una societat que passa per una profunda crisi de valors, els scouts del Moviment Escolta de València tenim la responsabilitat de construir un futur en el qual el compromís, el respecte, la igualtat o la llibertat prevalguen per sobre de l'individualisme i el consumisme.

Per a aconseguir aquesta difícil empresa, hem de, en primer lloc, romandre units tots els grups scouts que formem el MEV; reactivar la vida associativa i reforçar la comunicació entre les nostres comarques, respectant la diversitat i la singularitat de cada grup, sense oblidar el nostre passat. En segon lloc, hem de cercar les sinergies amb totes les institucions i estaments socials en els quals participem, per a reforçar-nos mútuament en el nostre objectiu comú: cercar una societat millor en la qual viure.

L'equip directiu del MEV es sent molt agraït a totes i tots els que han dedicat el seu temps altruísticament a donar vida als grups, les comarques i a l'associació per a fer d'ella una eina útil en l'educació dels joves valencians.

Bona cacera i llargues llunes!

Hem aconseguit el principal objectiu de la presidència que era tornar la Fundació a l'estabilitat econòmica

Entrevista a Paco Celda, president de la Fundació

Carme Tramoyeres. *Periodista*

Paco Celda, actual president de la Fundació, va tindre el seu primer contacte amb l'escoltisme quan tenia 10 anys a Silla, el seu poble natal. Des d'aleshores ha sigut president del MEV, secretari tècnic, patró de la Fundació,... Coneix a la perfecció tots els camins i racons de l'escoltisme valencià, perquè sempre l'ha viscut en primera fila i de manera constant, lluitadora i incansable. Amb ell parlem de la Fundació, l'escoltisme, de les institucions valencianes i d'altres temes com el significat actual del voluntariat. Però podríem haver parlat de mil coses més.

— Ara eres president de la Fundació però abans ja has sigut president del MEV i també secretari tècnic. És a dir, tens molta trajectòria en l'escoltisme. Quina de totes les etapes has viscut amb més intensitat?

Esta última l'he viscuda amb molta intensitat, amb alegria i amb dificultat. En la Fundació hem passat tres anys apurats perquè l'economia no era la que teníem. Ha sigut una etapa intensa que també hem disfrutat. I de la presidència del MEV ja no me'n recorde, fa tant de temps que se m'ha oblidat (risos)

— Com a membre fundador de la Fundació, quines són les diferències més grans que veus entre la Fundació actual i la de fa 20 anys?

Tampoc hi ha tantes. Per sort som gent que ens apassiona, que ens emocionem i tenim encara moltes il·lusions. Els de la Fundació hem sigut uns somniadors. Nosaltres somniàrem que volíem una seu, una casa... i ho aconseguirem. I després somniàrem que faríem una casa a la Calderona i també ho aconseguirem. Després ens donaren el campament de Casa Oraà, que era un desastre, i ara en fan ús molts grups i molta gent. Des del principi hem sigut molt agosarats i valents. Eixe esperit continua.

— També és de veres que molts d'eixos somnis sí que els pogut fer realitat.

Jo crec que tots llevant d'un: el del Campament en Rubielos de Mora. Perquè les circumstàncies no ho van



permetre. Era un gran projecte, ara substituït per Casa Oraà. No obstant, vendre el terreny de Rubielos ens va donar molts anys d'estabilitat per a fer altres projectes, organitzar els premis, sopars de la Fundació o rehabilitar el Centre Scout Serra Calderona (La Moreria)

— Quins objectius t'havies marcat en el teu temps en la presidència?

El principal que jo i tots tenim clar era tornar a la Fundació a la senda de l'estabilitat. No només pel tema econòmic sinó perquè això ens possibilitaria recuperar els premis Sant Jordi, el sopar de la Fundació, tornar a preocupar-nos dels agrupaments, poder donar ajudes als viatges internacionals dels grups... Que al cap i a la fi és l'essència de la Fundació.

— Que la Fundació siga eixe matalàs financer per als agrupaments.

Sí, com un instrument per als agrupaments. Realitats com la de Gandia, Tavernes o Picassent, que els seus locals siguen possibles i que la Fundació siga capaç de donar consistència als projectes. Darrere de tot sempre ha d'estar la Fundació però això s'havia perdut un poc per la situació econòmica. De fet han sigut els propis patrons els que han posat els diners per a salvar-la. Coneguem altres projectes que han fracassat que han hagut de malvendre la seua seu o directament el banc se l'ha quedada. Però nosaltres gràcies a que els patrons han posat els diners de la seua butxaca, hem pogut aguantar.

— Vivim en una societat en què els xiquets, també els joves i els adults estem contínuament connectats amb les noves tecnologies. Quin paper creus tu que pot jugar l'escoltisme en esta dinàmica?

Uf, esta pregunta és molt difícil. Jo tinc la doble vessant perquè estic en la Fundació però també en el grup sent animador de rutes, és un tema molt complicat. És molt

difícil que el moviment no es veja arrastrat per la societat, quan l'escoltisme existeix per transformar el món. I de vegades fa la impressió que és el món el que ens canviarà a nosaltres. Jo no crec que el model de l'escoltisme estiga fracassat. Si s'aplica el mètode funciona però reconec que moltes de les generacions que venen per darrere, aplicaran el que creguen més oportú i de vegades veig que el tema de la natura i medi ambient està oblidat, els grups no ixen -també per les traves administratives- per la prohibició d'acampar, que s'ha convertit en quasi un delictes... L'escoltisme en estos temes viu un moment difícil.

— **Abans de l'entrevista has dit que “amb la crisi, l'escoltisme creix”. Què vols dir en això?**

L'escoltisme sempre ha sigut una oferta molt econòmica per als pares. I quan l'economia està mal, és més fàcil que els xiquets vagin a un grup scout que a taekwondo o a art o a qualsevol altra cosa. Un xiquet en un grup scout està pagant 90 euros a l'any com a molt. Damunt si ixen poc d'acampada i d'excursió, converteix l'escoltisme en una oferta molt econòmica. Ara estem en 70-80 agrupaments perquè hem crescut molt.

— **Es creix en xiquets, però i també en animadors?**

Els agrupaments no tenen problemes de xiquets, però sí d'animadors. La mitjana de vida d'un animador nostre pot estar al voltant dels dos o tres anys. I això fa que siga molt difícil que els grups tinguin estabilitat. No és un problema exclusiu del nostre moviment sinó de tota la societat. Tu pots ser voluntari de mil associacions al-

hora perquè total és anar una hora ací, donar 15€ allà... El discurs del voluntariat també s'ha estès entre l'escoltisme. I jo no sóc voluntari, sóc alguna cosa més, sóc militant, no vaig a l'agrupament una estona, la meua vida és ser scout. Molt dels nostres joves la seua etapa la viuen molt ràpid i a més alguns se'n van convençuts que ja han prestat el seu gran servei en esta vida amb dos o tres anys. Jo no dic que tothom haja de ser com els que estem en la Fundació que pareix tingam en l'ADN ser scout i ens morirem amb la panyoleta posada, però alguna cosa més. Perquè el que passa és que els equips associatius no existiran. Necessitem un compromís de més durada.

— **Una de les tasques de la Fundació que potser no té molta visibilitat però sí que n'és d'important són les reunions i trobades institucionals. Conta'ns quines han sigut les més rellevants durant estos quatre anys?**

Nosaltres portem molts anys intentant que la Fundació tinga una presència real en la vida social i política i ens costa molt. Ara hi ha un govern nou i portem tres anys de reunions. Ens hem reunit amb la vice-presidenta Mónica Oltra que ens va obrir les portes amb Medi Ambient, amb diferents estaments... Però costa molt canviar les sinergies i els mals costums que hi ha en la política perquè portem molt de temps esperant signar una conveni amb Medi Ambient, que ens retornen la Casa del Clau... Volem reclamar-los que la proximitat de la que parlen siga més real. És veritat que ens han obert les portes que hem tocat, han hagut col·laboracions puntuals però no eixa implicació que volem. Nosaltres creguem que hem de ser co-rresponsables de la gestió pública, però falta que també s'impliquen. Que nosaltres pugem gestionar moltes coses que ells gestionen mal o simplement no gestionen.

— **Amb quin missatge t'agradaria acabar esta entrevista?**

Jo acabe com a president però açò continua. Un servidor seguirà en un altre lloc de l'escoltisme. La Fundació va fer l'any passat 20 anys i la seua vocació és seguir. Per això el que ens agradaria tindre és un relleu generacional. Nosaltres podem estar més o menys anys. Però és important que la gent que acaba en els equips directius dels grups sàpiga que hi ha una alternativa per a dedicar el seu temps i alguns diners si volen. Els que estem a la Fundació treballem per a l'escoltisme. Nosaltres uns dia ens en anirem a casa i la Fundació quedarà. Som de les poques associacions scouts que té patrimoni propi.



FUNDACIÓ SCOUT SANT JORDI

Nom		Cognoms	
Adreça		C. Postal	Població
NIF		Grup Scout	
e-mail		Telèfons	

Ordre de domiciliació bancària

Per la present els comuniquo que, fins a un nou avís, atenguen els rebuts que presente la Fundació Scout Sant Jordi d'acord amb les instruccions següents:

Por la presente les comunico que, hasta un nuevo aviso, atiendan los recibos que presente la Fundació Scout Sant Jordi de acuerdo con las siguientes instrucciones:

Titular	
Nom del banc o caixa	
Adreça de l'oficina	Població
Codi compte	

Modalitat d-aportacions:

☐ Anual	☐ Trimestral	☐ Altres
☐ 50€	☐ 100€	☐ 200€
☐ 300€	☐	€

Signatura:

Les dades que, voluntàriament ens cedeixes quedaran recollides en el nostre arxiu per a ús administratiu, estadístic i d'enviament d'informació de Fundació Scout Sant Jordi. Pots exercir el teu dret de rectificació o de cancel·lació dirigit-te a la Fundació Scout Sant Jordi.

Ja tens la teua targeta Visa Scout !

Encara que no sigues clients de Caixa Popular (i si ho eres amb més motiu) ja pots demanar targeta Visa Scout Caixa Popular.

Gaudeix d'una impressionant targeta Visa, a més quan la utilitzes i sense cap cost *, contribuïxes a finançar les activitats de la Fundació Scout Sant Jordi.

Més informació ací

* veure condicions d'emissió de Caixa Popular



Contacta amb la Fundació Scout Sant Jordi:

C/ Balmes 17 - 46001 València - Tel: 96 315 32 43

Horari telefònic: dilluns, dimecres i divendres de 9:30 a 14:30h

fundacio@fundaciosantjordi.com o administracio@fundaciosantjordi.com

